

ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମା

ବନାମ

ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ ୨, ୧୯୯୪

[ପି.ବି. ସାମ୍ବତ୍ ଏବଂ ଏମ୍.କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୟ]

ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, ୧୯୬୦ - ଧାରା ୩ (୩) - ଅଟକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ - ଏହାର ବୈଧତା - ଏକାକୀ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କରିଥିବା ଘଟଣା - ଆଦେଶ ଦେବା ଦିନ ଅଟକବନ୍ଦୀ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ - ପୂର୍ବରୁ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ କେମିତି ପ୍ରତିରୋଧାତ୍ମକ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ।

ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, ୧୯୬୦ ର ଧାରା ୩ (୩) ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଟକବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରତିକୂଳ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବା ଆଧାରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତାଙ୍କ ତିନି ଜଣ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ସହ ମିଶି ଘନ ଜନବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁଳି ମାରି ଗୁରୁତର ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରି ନିର୍ମମ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜନଜୀବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟାହତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶ ଜାରି ହେବା ଦିନ ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତ ଥିଲେ ।

ଅଟକାଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ, ସେ କୌଣସି କ୍ଷତିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମନରେ କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନଥିଲା ତେଣୁ, ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା ।

ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଯଦିଓ ଅଟକ ରଖିବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଟକାଦେଶର ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ତଥ୍ୟ ଅଭିଲେଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଟକାଦେଶ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ଆଧାର ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ ତେବେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଘଟଣାକୁ ଆଧାର କରି ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରତି ବିପଦ

ଏସ୍.ପି. ଶର୍ମା ବନାମ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମୁଖାର୍ଜୀ]

ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ ଗଠନ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ସୁଗାନଚାନ୍ଦ ଟେଲିଓଡ଼ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, AIR (1990) SC 1196 ଏବଂ ରାମେଶ୍ୱର ଶା ବନାମ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, [1964] 4 SCR 921 କୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସି.ଆର୍.ଏଲ୍.) ସଂଖ୍ୟା 117/1994 ।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଡି.କେ. ଗର୍ଗ ଏବଂ ଯତୀନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍.ଏମ୍. ଘଟାଟେ ଏବଂ ଏ.ଏସ୍. ପୁଣ୍ଡିର ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏମ୍.କେ. ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1994 ମସିହା ଜୁଲାଇ 26 ତାରିଖରେ ଆମେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେବା ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲୁ :

“କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ଅଟକବନ୍ଦୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉ ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛୁ ।

ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1980 ର ଧାରା 3 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଫେବୃଆରୀ 1, 1994 ରେ ମିରଟର ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଟକବନ୍ଦୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମାଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପଣ କରି ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଅଟକାଦେଶ ଆଧାରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ 1994 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରେ ସେ ତାଙ୍କ ତିନି ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହ ମିଶି ମିରଟ ସହରର ଘନ ଜନବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନୀଳ କୁମାର ଜୈନ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇ ନିର୍ମମ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଟକବନ୍ଦୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଭୟଙ୍କର ହତ୍ୟା କାରଣରୁ ମିରଟର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜୀବନଯାପନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟାଘାତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ଭାବିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅଟକ ରଖିବା କାରଣରେ ଶେଷରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ :

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟ୍ସ [1994] SUPP. 2 S.C.R.

“ଯଦିଓ ଉପରୋକ୍ତ ସୁଖ ଲାଲଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମା 22.1.1994 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ମାରଚ୍ଚର ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 24.1.1994 ରେ ଜାମିନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 2.2.1994 ରେ ଜାମିନ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପୁଣିଥରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।”

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ବାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବା ଦିନ, 1994 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 1 ତାରିଖରେ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଟକ ଆଧାରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ହତ୍ୟା ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେ (ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି) କୌଣସି କ୍ଷତିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନଥିଲା କିମ୍ବା ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସନ୍ତୋଷବୋଧ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଦ୍ବାନ ଓକିଲ ଆଳ ରଖିଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ବାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ପାଇଁ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ଅଟକ ଆଧାରରେ ପୂର୍ବରୁ ଉକ୍ତ ଅନୁଲେବ୍‌କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ବୈଧ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯିବ ।

ପୂର୍ବରୁ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେବେ ଏବଂ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିଷେଧାତ୍ମକ ଅଟକାଦେଶ କରାଯାଇପାରିବ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଥମେ *ରାମେଶ୍ୱର ଶା ବନାମ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ଚଉଦ୍ୱାରା*, [1964] 4 SCR 921 ମାମଲାରେ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିବା ପରଠାରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଆସୁଛି । ଅନାବଶ୍ୟକ ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆମେ *ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ସୁଗାନଚାନ୍ଦ ଚେଲିଆଟ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ*, AIR (1990) SC 1196 ବ୍ୟତୀତ ସେହି ସମସ୍ତ ମାମଲାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ *ରାମେଶ୍ୱର ଶା* (ଉପରୋକ୍ତ) ଙ୍କ ସମେତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଦେଇଥିଲେ :

“ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ଯେ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ବୈଧ ଭାବରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଟକର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ (i) ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିଲେ

ଏସ୍.ପି. ଶର୍ମା ବନାମ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମୁଖାର୍ଜୀ]

ଯେ ଅଟକରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅଟକବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି : ଏବଂ (ii) ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅଟକ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏପରି ଅଟକକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଟକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ "ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୃଢ଼ ସାମଗ୍ରୀ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାର ଆଧାରରେ ସେ ଏହି ସନ୍ତୋଷରେ ଉପନୀତ ହୋଇପାରିବେ ଯେ (a) ଅଟକ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେପାଜତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ (b) ଅଟକ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଚାର କଲେ, ହେପାଜତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର କ୍ଷତିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ହେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯେତେବେଳେ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ରହେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଅଟକର କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଅଟକ ଅଧିକାରୀ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସନ୍ତୋଷ ଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ଅଟକବନ୍ଦୀ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହାଜତରେ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅଟକ ଅଧିକାରୀ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ରେକର୍ଡରେ ଆଶିନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଟକ ଆଧାରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ କାରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମାଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ ତେବେ 'ସେ ପୁଣି ଥରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପାଇଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି' । (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି) । ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଆଧାରରେ ଅଟକବନ୍ଦୀ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଆମେ ଅଟକ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ।

ଏ.ଜି.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।